

خبر

به آهنگ سازی شهاب طالقانی

«بر خورشید هم برف نشست»

منتشر شد

● **شرق:** آلبوم «بر خورشید هم برف نشست» عنوان یکی از تازه‌ترین آثار موسیقایی منتشرشده است که به آهنگ‌سازی و هنرمندی شهاب طالقانی و جمعی از نوازندگان شناخته‌شده کشورمان پیش‌روی مخاطبان قرار گرفت. شهاب طالقانی از آهنگ‌سازان، نوازندگان و پژوهشگران حوزه فلسفه هنر و موسیقی در تازه‌ترین فعالیت موسیقایی خود آلبوم «بر خورشید هم برف نشست» را منتشر کرد. «برف آهسته می‌بارد...»، «من با نبودن تو قدم می‌زنم»، «این برف را سرِ باز ایستادن نیست»، «بر خورشید هم برف نشست»، «یادها و بادها»، «اگر ششی از شب‌های زمستان، تو...»، «برف‌هانگ چشم‌انست»، «مرگ هم پایان زمستان نبود»، «آوازی در من - در سوگ زلزله دشت زهاب - ۱۳۹۹»، «یک شکر بخند- راپسودی برای سه تا و ارکستر» عنوان قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند. این آهنگ‌ساز ضمن گرامیداشت یاد و خاطره پورنگ پورشیرازی، آیدین الفت، مهدی چلیپا و هنرمندان ازدست‌رفته حوزه موسیقی در توضیح تازه‌ترین آلبوم خود نوشته است: «بر خورشید هم برف نشست» روایت زمستان درونی است، روایت مواجهه با ژرف‌ترین تنهایی که انسان عصر حاضر را در بر گرفته است. پیشرفت فناوری و فراگیرشدن شبکه‌های اجتماعی، بنا بود که به گسترش ارتباطات و پیوندها منجر شود؛ اما انکار ما را هرچه منزوی‌تر و سرخروده‌تر ساخته است. دهکده کوچک جهانی جایی است که گویی همه همدیگر را می‌شناسند؛ اما باریک‌اندیشانه‌تر که بنگریم، شناختی که با ارائه وصله‌بهاره‌هایی‌گرینش‌شده از زندگی صورت گرفته باشد، عین آشنایی‌زدایی و بیگانگی است. خودیگیاکنی، درد مشترک امروز همه انسان‌هاست؛ دردی که مانند زمستانی می‌ماند که حتی مرگ هم پایانی بر آن نیست. میثم مروستی - علی جعفری پوپیان - میلاد عالمی - امین مغفاری - امین عطایی و حسین دمان نوازندگان ویلن، میثم مروستی - سهراب برهمندی - دانیال جورابیچی و حسین دمان نوازندگان ویولا، کریم قربانی - مهرداد عالمی و بهرنگ معتمدی نوازندگان ویلن‌سل، مرحوم پورنگ پورشیرازی نوازنده کنترباس، فرنام اسکندری نوازنده کامانچه و کامانچه آلتو، بدیع تحقیقی نوازنده نی، آرش پزندمقدم نوازنده درام، همایون نصیری نوازنده کوزه و بندیر، شهاب طالقانی نوازنده تار، سس‌هار، پیانو، کیتار الکتریک، تایلسون و کیتارباس، پریسا دلفانی (سوپرانو)، سمانه بیات (آلتو)، شهاب طالقانی (باریتون) و حمید خسروشاهی (باس) در قالب گروه «هم‌آوایان» بر خشی از اعضای تیم اجرایی این اثر موسیقایی را تشکیل می‌دهند. مهدی رمضانی صدابردار گروه ویلن، نوید شاه‌بیگی و نیما اکبریان صدابرداران گروه ویولا - گروه ویلن‌سل - تک‌نوازهای زهی - سازهای ایرانی و آواها، مازیار مرتاضیه صدابردار بخش نوازندگی درامز، احمد میرمحمدی و شهاب طالقانی (پی‌رِف‌های الکترونیک)، نوید شاه‌بیگی (جلوه‌های پرکاسیو و میکس سازهای اکوستیک)، فرزاد رضایی (میکس کیتار الکتریک، کیتار باس و درامز)، مرتضی قورچی (خوشنویسی عنوان) حامد فخاران و اشکان طاهری (عکس روی جلد) و میلاد صالحی و اشکان طاهری (طراحی جلد) دیگر اعضای گروه اجرایی آلبوم را تشکیل داده‌اند که ضبط قطعات آنها بین سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۹ انجام گرفته است.

مشاور اجتماعی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی: ارائه خدمات رایگان فرهنگی- هنری به بانوان سراسر کشور

● **شرق:** همه مراکز فرهنگی و هنری وابسته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سراسر کشور به مناسبت روز زن به صورت رایگان به ارائه خدمات به بانوان پرداختند. به نقل از روابط‌عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، عاطفه خادمی مشاور اجتماعی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اعلام این‌خبر گفت: با رایزنی‌های صورت‌گرفته همه کتابخانه‌های عمومی کشور در این روز از بانوان منتقاضی به صورت رایگان ثبت‌نام کردند. او در ادامه از تقدیر ویژه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از زینت‌السلادات امامی، پیش‌کسوت هنرهای تجسمی کشورمان، خبر داد و افزود: این هنرمند پیش‌کسوت که شاهکار هنری معراج توسط او در قالب هنر سوخت خلق شد، یکی از زنان پیش‌کسوت عرصه هنرهای تجسمی است که در حوزه خلق آثار معناگرا در هنرهای تجسمی سابقه طولانی دارد. خادمی در ادامه با اشاره به اینکه برنامه‌های کلان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حوزه حمایت از هنرمندان بانوی عرصه فرهنگ و هنر، نکاهی جامع، راهبردی و تحقیق‌گرا و براساس سیاست‌های دولت سیزدهم دارد، افزود: در برنامه‌های آتی این وزارتخانه نقش زنان عرصه فرهنگ و هنر با توجه به جایگاه اجتماعی و نقش‌آفرینی آنان، بر مبنای اصل خانواده‌محوری در سیاست‌گذاری‌ها و اقدامات اجرایی مورد تأکید خواهد بود. او در ادامه با اشاره به اینکه در این وزارتخانه اهتمام ویژه‌ای به حوزه زنان و خانواده در برنامه‌های تحولی وزارتخانه خواهد شد، افزود: در این زمینه فعال‌سازی ظرفیت بانوان عرصه فرهنگ و هنر به صورت تخصصی و در سطح ملی مدنظر است که کم‌وکیف آن در آینده اعلام خواهد شد.

گفت‌وگوی «شرق» با کوروس سرهنگ‌زاده به مناسبت شصت‌وسومین سالمرگ «داریوش رفیعی»

هم‌زمان با شهرت در خوانندگی، گزینه وزارت شدم

روزگاری خیلی دور، خیلی نزدیک، شهرتی وصف‌ناشدنی داشت. ترانه‌ها و تصنیف‌هایش، هم میان مسردم کوچه و خیابان زمزمه می‌شد و هم تأیید و تمجید اهالی فن و موسیقی‌شناسان را به دنبال داشت. کوروس سرهنگ‌زاده ۸۴ بهار را پشت سر گذاشته و بیش از چهار دهه است خودخواسته از عالم موسیقی کناره گرفته؛ ولی نام و آثارش ماندگار بوده و هستند. در همکاری با بزرگانی مانند رحیم معینی‌کرمانشاهی، تورج نگهبان و منوچهر لشگری، قطعات ماندگاری خلق کرد. بخشی از شهرت او نیز به بازخوانی آثار خواننده شهر و جوانمگ بازمی‌گردد. کوروس سرهنگ‌زاده به واسطه نسبت خویشاوندی با داریوش رفیعی، از کودکی شقیقه او شـد. وقتی خواننده جاودانه‌هایی مانند «گلنار» و «شب انتظار» با مرگ ناگهانی در ۳۱ سالگی، ایران را در بهت و حسرت فروبرد، تصمیم گرفت صدای او را برای نسل‌های بعد زنده نگه دارد. هرچند خوانندگان بسیاری چه پیش و چه پس از انقلاب، آثار داریوش رفیعی را بازخوانی کرده‌اند؛ اما به گواه بسیاری از صاحب‌نظران، هیچ‌کدام به اندازه کوروس سرهنگ‌زاده نتوانسته‌اند حق مطلب را ادا کنند. دوم بهمن‌ماه، شصت‌وسومین سالروز درگذشت غم‌انگیز داریوش رفیعی بود. به همین مناسبت سراغ کوروس سرهنگ‌زاده رفقیم و با او هم‌کلام شدیم. جان‌مایه این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

آهنگ کار می‌کردند. وقتی معینی‌کرمانشاهی برای من شعر می‌گفت، وصف‌الحال مرا می‌سرود. اگر شعرهایی را که از معینی‌کرمانشاهی خوانده‌ام گوش دهید، گویی واقعا وصف‌الحال من بوده است. شاعران دیگری نیز مثل تورج نگهبان بودند. برای مثال «با تو دنیا قشنگ» سروده تورج نگهبان است. **آ علت نبود آثار ماندگار در دهه‌های اخیر را چه می‌دانید؟** دیگر کاری در آن حد تولید نشد. واقعا هرچه فکر می‌کنم، نمی‌توانم آهنگی از خوانندگان بعد از انقلاب زمزمه کنم. ولی می‌توانم از ادیب خوئانساری بخوانم. **با به نظر می‌رسد آهنگ‌های امروزی تاریخ مصرف دارد؛ با این گزاره موافق هستید؟** به نظر من کار خوب، اصلا تاریخ مصرف ندارد. خدا رحمت کند، بهترین کارهای موزیک پاپ با موزیک جاز را «ویگن» شروع کرد. او در مسیر کار خودش، خواننده خیلی خوبی بود و با من هم دوستی نزدیکی داشت.

آ آن کارها تاریخ مصرف نداشت، ولی قطعاتی که در سال‌های اخیر تولید شده، گاهی عمرشان به یک هفته هم نمی‌رسد... آهنگ‌های «ویگن» را هنوز خیلی‌ها زمزمه می‌کنند. او قطعات خیلی خوب و آهنگ‌های بسیار زیبایی دارد. کارهایی که تازگی‌ها می‌خوانند هیچ‌کدام مثل آنها نیست. البته برای مثال «رضا صادقی» محبوبیتی بین مردم پیدا کرد و می‌تواند از این قاعده مستثنا باشد. خدا رحمت کند، آغاسی و امثال او واقعا در کار خودشان خوب بودند و در سبک کوچه‌بازاری، قشنگ می‌خواندند. همگی نیز ایرانی می‌خواندند و مایه آهنگ‌ها و موزیک‌های ایرانی را در کارهایشان داشتند. سبکشان کوچه‌بازاری بود. ولی ایرانی می‌خواندند. خوانندگان امروزی موزیک پاپ، اصلا چیزی در صدایشان ندارند.

آ نمی‌خواهیم همه را در یک سطح قرار دهیم، اما در حال حاضر به نظر می‌رسد بیشتر بار بر دوش استودیوهاست. شما در گذشته قطعه را به صورت یکپارچه می‌خواندید و ضبط می‌کردید، اما امروز خوانندگان یک بیت به یک بیت می‌خوانند و ضبط می‌کنند... اصلا فضا متفاوت شده است. من با ارکسترهای بزرگ رادیو نیز کار کرده‌ام؛ مثلاً آقای «ناصری» جلوی من می‌ایستاد و ۴۰ نوازنده ارکستر کنار همدیگر می‌نشستند. یک یا دو دفعه می‌خواندم و کار را ضبط می‌کردیم.

آ دو سال است کرونا بر جهان سایه انداخته و وقتی به صدای معتمدی گوش می‌دهم، متوجه می‌شوم او با صدایی که دارد، می‌تواند کارهای خیلی بهتری انجام بدهد. من صدای خوب دیگری در این مدت نشنیده‌ام. وقتی به صدای معتمدی گوش می‌دهم، متوجه می‌شوم او با صدایی که دارد، می‌تواند کارهای خیلی بهتری انجام بدهد.

آ درباره همایون شجریان چه نظری دارید؟ «همایون» هم خیلی خوب است، ولی نواوری‌هایی که انجام می‌دهد به خودش صدمه می‌زند. **آ درخصوص سالار عقیلی چگونه اندیشید؟ «سالار» هم صدای خوبی دارد. قطعه «آوای ایران» که با «ایرج» خواند، کار زیبایی بود.** **آ به نظر شما چرا در سال‌های بعد از انقلاب، دیگر آثاری از جنس قطعات ماندگاری مثل «گلنار» و «به سوی تو» تولید نشد؟** واقعا کمتر کاری به احساس آثار گذشته می‌رسد. آن زمان خواننده، نوازنده و شاعر با همدیگر صمیمی بودند. با یکدیگر می‌نشستند و به شکل حضوری، روی طرقداران بیشتری دارم.

خبر

خانه‌موزه آقای بازیگر میزبان کودکان می‌شود

● **شرق:** مدیر خانه‌موزه انتظامی خبر می‌دهد که با عادی‌شدن نسبی شرایط، درهای این مکان هنری بار دیگر به روی تماشاگران و به‌ویژه کودکان، باز خواهد شد. خانه‌نشین کرونایی در دو سال اخیر، زندگی را بر بسیاری از مردم سخت کرد و در این بین کودکان شرایط دشوارتری هم داشتند. بسیاری از خانواده‌ها ناچار بودند برای مراقبت از فرزندان خود آتشان را از فعالیت‌های بیرون از خانه دور نگه دارند ولی حالا با عادی‌ترشدن شرایط، به نظر می‌رسد می‌توان بخشی از فعالیت‌ها را با درنظرگرفتن پروتکل‌های بهداشتی از سر گرفت. در همین زمینه شکرخدا گودرزی، مدیر خانه‌موزه انتظامی می‌گوید برنامه‌های اجرایی این سالن بار دیگر از سر گرفته می‌شود و این مکان در چند روز آینده میزبان تماشاگران تاتر خواهد شد. گودرزی به نقل از اسپنا ادامه می‌دهد: حالا که کرونا تا حدودی فروکش کرده، ما هم اجراهای خود را از سر می‌گیریم و به‌طور هم‌زمان میزبان اجراهای بزرگسال و کودک خواهیم بود. این کارگردان با اشاره به استقبال تماشاگران از اجرای نمایش‌های کودک در این سالن اضافه می‌کند: این خانه‌موزه پیشینه درخشانی در زمینه کارهای کودک دارد، نمایش‌های بسیار خوبی در اینجا اجرا شده و با استقبال گرم تماشاگران روبه‌رو شده است. به‌طوری‌که این سالن در منطقه قیطریه به‌عنوان یکی از سالن‌های فعال تئاتر کودک شناخته می‌شود.

گودرزی نیز مانند بسیاری از فعالان تئاتر از کمبود سالن‌های نمایشی در نقاط گوناگون شهر غمگین است و ادامه می‌دهد: در این منطقه سالن تئاتر بسیار کم است. فقط فرهنگسرای نیاوران را داریم که فعالیت نمایشی آن وابسته به سلیقه مدیران در هر دوره متفاوت است و به همین دلیل بسیاری از نمایش‌های ما مورد توجه تماشاگران قرار می‌گیرند و به‌ویژه این استقبال درمورد کارهای کودکان بیشتر هم هست. او می‌افزاید: درحال‌حاضر سالن خانه‌موزه انتظامی مانند روال قبل صبح‌ها و در اولین نوبت نمایش عصر میزبان آثار کودکان است و دومین نوبت اجرای آن در عصرها ویژه آثار بزرگسالان است. گودرزی گروه‌های فعال کودک را برای اجرای برنامه در این سالن دعوت می‌کند و خبر می‌دهد که برنامه‌های این سالن تا پایان آبان سال منخص شده و مشغول برنامه‌ریزی برای سال آینده هستند. مدیر خانه‌موزه انتظامی یادآوری می‌کند که با حمایت شهرداری منطقه، سیستم نور و صدای این مکان هنری در دوران کرونا تجهیز شده و این اتفاق هم در سالن نمایش رخ داده و هم در کل مجموعه. به گفته او، در یکس، دو روز آینده، اجراهای بعدی این سالن اعلام می‌شود.

جایزه صلح نروژ به «دشت خاموش» رسید

● فیلم سینمایی «دشت خاموش» جایزه صلح نروژی را از جشنواره بین‌المللی فیلم ترومسا کسب کرد. به نقل از روابط عمومی فیلم، «دشت خاموش» ساخته احمد بهرامی به تهیه‌کنندگی سعید بشیری که در سینماهای ایران در حال اکران است، شب گذشته (دوم بهمن‌ماه) موفق به کسب جایزه صلح نروژی (NoPPA) شد. این جایزه که توسط جشنواره بین‌المللی فیلم ترومسا با همکاری مرکز مطالعات صلح دانشگاه ترومسا و شبکه دانشجویان صلح‌جو اهدا می‌شود، به فیلم‌هایی می‌گیرد که با شیوه‌ای خلاقانه به درک عمیق‌تری از اختلاف و خشونت کمک کند.

سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم ترومسا از ۱۷ تا ۲۳ ژانویه (۲۷ دی تا سوم بهمن‌ماه) در شهر ترومسا در کشور نروژ برگزار می‌شود و فیلم «دشت خاموش» در بخشی با عنوان «بهای نابرابری» در کنار هفت فیلم دیگر از کشورهای انگلیس، فرانسه، مکزیک و اسپانیا به نمایش درآمد است.

پخش بین‌المللی «دشت خاموش» که به زندگی و کار چند خانواده کارگری با کارفرمای خود می‌پردازد، بر عهده علی قاسمی است. علی باقری، فرخ نعمتی، مهدیه نساج، تورج الوند، مجید فرهنگ، ناصر علاقه‌مندان، راضیه ایرانی، نرگس امینی، محسن یگانه، مهتاب خوش‌منش، شقایق آقاژاده، اهورا بهرامی، پارسا و ارشا سبحانی، برسام بهرامی و مینا سرقره در این فیلم ایفای نقش کرده‌اند.

تحت تأثیر صدای من قرار می‌گیرند و می‌خواهند مثل من بخوانند. به اعتقاد من، یک خواننده اصلا نباید تعلیم دهد.

آ کدام خواننده قدیمی را در آواز، سرآمد می‌دانید؟

«ایرج» از بس در فیلم‌ها خواند، تمرینی برای او شد. اصلا مانند او نداریم.

آ خودش در جایی گفته تعزیه کار می‌کرده است...

دیگر مثل «ایرج» نمی‌آید. تحریرهای «ایرج» متفاوت بود. او اگر بخواند ترانه بخواند، ممکن است بگویم که خوب نمی‌خواند. من با «ایرج» خیلی رفیق هستم و صدایی بسیار عالی دارد. بیشتر تحریرهای «ایرج» به خاطر تمرین بسیار زیاد است. وقتی صدای خدادادی داشته باشید و تحریر هم بزیند، می‌توانید با خواندن زیاد در دستگاه‌های مختلف، هرحالتی را تمرین کنید، در ادامه خود به خود تحریرش می‌آید. «ایرج» دیگر در تحریرزدن کارگشته شده بود.

آ امروز نگاه شما به دنیا و زندگی چگونه است؟ امیدوارانه است یا پرخاسته از خستگی و ناامیدی؟ نه، آن چنان امیدوار نیستم. از قدیم می‌گویند: «آب که از سر گذشت چه یک وجب، چه صد وجب».

آ یعنی اکنون فقط در حال گذران زندگی هستید؟ بله، دیگر نمی‌توانم برای موقعیت هنری یا موقعیت اجتماعی برنامه‌ریزی کنم، چون کار من نیست.

آ البته نام شما در تاریخ موسیقی ایران ثبت شده است، حتی جوان‌ها با کارهای شما خاطره دارند... آهنگ‌های مرا چه در داخل و چه در خارج از کشور، خیلی‌ها خوانده‌اند. مسلما آهنگ به دلشان نشسته که تجدید می‌کنند و می‌خوانند.

آ شما سابقه روزنامه‌نگاری نیز دارید. دراین‌باره صحبت کنید...

من سردبیر «کیهان بچه‌ها» بودم.

آ چگونه وارد روزنامه‌نگاری شدید و چرا رهایش کردید؟

با شروع کار هنری، آرام‌آرام کارهای دیگر مانند روزنامه‌نگاری را کنار گذاشتم. اگر «کیهان بچه‌ها» را دیده باشید، نقاشی‌هایش را هم خودم می‌کشیدم.

آ به روزنامه‌نگاری علاقه‌مند بودید یا از سرآچار کار می‌کردید؟

وقتی وارد روزنامه‌نگاری شدم، خیلی جوان بودم و تنها ۱۸ یا ۱۹ سال داشتم. در آن زمان سردبیر، آقای بدیعی اهل شیراز و مردی بسیار ماهر بود. بقیه کارهای «کیهان بچه‌ها» را من انجام می‌دادم.

آ ظاهرا تیزآ بسیار بالایی هم داشت...

بله، «کیهان بچه‌ها» را در تمام دبستان‌ها توزیع می‌کردیم. هر دبستان شاید چنددهار نسخه می‌فروخت. در آن دوران حتی به‌عنوان گزینه وزارت هم معرفی شدم. من موقعیت خیلی خوبی داشتم و

اگر پیشامدهایی رخ نمی‌داد، حتما سناتور بودم!

آ شما خوب شد که وزیر نشدید!

احتمالا کارم تمام بود!ا اتفاقا در دوره پیش از بختیار، به من پیشنهاد کردند به آمریکا بروم، شش ماه دوره بینیم و رئیس تشریفات نخست‌وزیری دربار شوم که نرفتم و میسر نشد. اگر رفته بودم، شاید اکنون نمی‌توانستم با شما صحبت کنم! در آن زمان کوروس آموزگار، وزیر و با من رفیق بود. خیلی هم مرا دوست داشت. به «کیهان» می‌آمد. در دوره‌ای کتاب «کیهان» منتشر می‌شد. من مطالب جمعی از بهترین نویسندگان زمان را جمع‌آوری می‌کردم تا در کتابی به چاپ برسد. در دوره نخست‌وزیری اسدالله علم هم من رئیس دفتر آقای پیراسته در وزارت کشور بودم. هم وزیر گردن‌کلفتی بود. تیرماه سال ۱۳۴۷ هم‌زمان با نخستین تظاهرات در بازار، رئیس دفتر وزیر کشور بودم. «علم» دستور داد مردم را سرکوب کنند و این اتفاق هم رخ داد.

آ تحصیلات شما در چه زمینه‌ای بوده است؟

من دوره‌های نقشه‌برداری و آمار عمومی دیدم. دیپلم گرفتم و به سراغ رشته‌های فنی مانند نقشه‌برداری رفتم.

آ یعنی هم دوره دیدید و هم کار عملی انجام دادید؟

بله، ولی هیچ‌کدام از پست‌هایی که داشتم، مربوط به رشته‌هایی نبود که بلد بودم و تخصص داشتم. کارهای اداری انجام می‌دادم. برای مثال رئیس دفتر وزیر کشور، کار می‌کرد.

آ همان زمان خواننده هم بودید؟

بله، آن زمان دیگر خیلی هم معروف بودم.

آ برخورد دولتی‌ها با شما چگونه بود؟

خیلی خوب. همه به من احترام زیادی می‌گذاشتند. من نیز متقابلا چنین می‌کردم.

آ خواند خوبی هم دریافت می‌کردید؟

بله، اگر آن زمان دوهزار تومان حقوق می‌گرفتم، ارزشی به‌مراتب بیشتر از حالا داشت.

آ در پایان، چه توصیه‌ای برای خوانندگان جوان دارید؟

کار نیکو کردن از پر کردن است؛ چه صدا، چه کار فنی و چه هر کار دیگر. اگر انسان پشتکار داشته باشد، موفق می‌شود. حبیب‌الله بدیعی روزی شش ساعت ویولن می‌زد. نوازنده و خواننده باید بسیار تمرین کنند. «حبیب» می‌گفت: «اگر نوازنده‌ای می‌خواهد موفق شود، باید یک ساز را انتخاب کند و همان را پیش ببرد». بعضی‌ها از تار به ویولن و بعد به پیانو یا سبک‌شیرازی می‌پرند؛ این‌گونه نمی‌شود. در پایان امیدوارم جوانان، انرژی خود را از دست ندهند.